

Таблиця 3. Розміри мультилокусних алелів RAPD-маркерів

Локуси	Алелі								Кількість алелів, шт.	PIC
	A	B	C	D	E	F	G	H		
№1	60	85	90	197	216	253	266	7	7	0,73
№2	78	100	125	250	261			5	5	0,64
№3	55	151						2	-	
№4	55	62	100	114	134	164	248	297	8	0,79
Загальна кількість алелів, шт.								22		
Середня кількість алелів, що один локус, шт.								2,2		

ментальним шляхом. Важливим елементом проведення ПЛР є температура відпалу праймерів, яку було уніфіковано для праймерів і становила 40°C. Результати ампілікації генотипів біоекологічних локусами. Так, наявною виявлено, що перша форма осини та виявлені зразки ампілікації

кованих локусів наведено в табл. 4.

Згідно наведених даних (табл. 4), за фіксований різний кількість ампілікацій алелів форм осини за різними RAPD-локаусами. Так, наявною виявлено, що перша форма має 8 алелів, друга – 10, третя –

Таблиця 4. ДНК профіль форм осини за RAPD-маркерами

Варіант	RAPD-маркери	алелі	Форми осини				Варіант
			зеленокора	сірокора	білокора	темнокора	
№1	A	-	-	-	-	+	
	B	-	-	+	+	+	
	C	+	-	-	-	-	
	D	-	-	+	-	-	
	E	+	-	-	-	-	
	F	-	-	+	-	-	
	G	-	+	-	-	-	
№2	A	-	+	-	-	-	
	B	+	+	+	+	+	
	C	+	+	+	+	+	
	D	+	-	-	+	+	
	E	-	+	+	+	+	
	F	-	+	+	+	+	
№3	A	+	+	+	+	+	
	B	+	+	+	+	+	
№4	A	-	-	-	-	+	
	B	-	+	+	+	-	
	C	-	+	+	-	+	
	D	+	-	+	-	-	
	E	-	+	+	+	+	
	F	-	-	+	-	-	
	G	-	-	+	+	-	
	H	-	-	+	+	-	

Таблиця 5. Бінарний код форм осини (Ф1 – зеленокора, Ф2 – сірокора, Ф3 – білокора, Ф4 – темнокора)

Код форми	С №1								С №2								С №3								С №4							
	A	B	C	D	E	F	G	A	B	C	D	E	F	G	H	A	B	C	D	E	F	G	H	A	B	C	D	E	F	G	H	
Ф1	0	0	1	0	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0				
Ф2	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1				
Ф3	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1				
Ф4	1	1	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0				

14, четверта – 11 алелів.

Для створення комп’ютерної бази даних генетичних паспортів генотипів осини нами переведено дані в табл. 5 у бінарний вигляд. Наявність або відсутність певного алеля позначили “1” або “0” відповідно.

За таким принципом можна побудувати генетичний паспорт будь-якого геному. Це дозволяє легко ідентифікувати і диференціювати проаналізовані за даними RAPD-локаусами, будь-які форми та вихідний селекційний матеріал осин. Аналіз досліджуваних форм рослин осини за 10 RAPD-маркерами показав, що кожен представлений генотип має власний, унікальний набір алелів, який

дозволяє розрізнити їх за умов проведення RAPD-ПЛР аналізу.

На підставі поліморфізму RAPD-маркерів побудовано дендрограму філогенетичних взаємозв'язків локаусів чотирьох біоекологічних форм осини. Показано, що найближчу спорідненість мають форми осини два і чотири (0,64), а найвіддаленішими формами є один і три (0,33). Усі генотипи рослин осин мають чітку філогенетичну відмінність (рис.).

Висновки

Осинка характеризується поліморфізмом ДНК, який виявляється за допомогою методу RAPD-ПЛР та висуностю його в межах зелено-, сіро-, біло- та темнокорих біоекологічних форм.

Охарактеризовано біоекологічні форми осини за RAPD-маркерами та виявлено специфічні фрагменти для кожної з них. На підставі бінарного коду вперше створено базу форм осини, які зростають в Україні.

З хрупуванням аналізу молекулярно-генетичному поліморфізму встановлено філогенетичні зв'язки біоекологічних форм осини. Зеленокора форма виявилась найвіддаленішою.

Література

- Булишин Н. Е. Дендрология: Учебное пособие для вузов. – М.: Агропромиздат, 1985. – 280 с.
- Бутенко Р. Г. Биология клеток высших растений *in vitro* и биотехнологии на их основе: Учеб. пособие. – М.: УБК-Пресс, 1999. – 160 с.
- Земуків Б. Дендрологія. Доброягінськ: Навчальний посібник. – Львів: Камера, 2004. – 408 с.
- Кулик Г.П., Сарніца В.В. Мікроклональні розмноження рослин. теорія і практика. – К.: Наук. думка, 2003. – 270 с.

Література

- Булишин Н. Е. Дендрология: Учебное пособие для вузов. – М.: Агропромиздат, 1985. – 280 с.
- Бутенко Р. Г. Биология клеток высших растений *in vitro* и биотехнологии на их основе: Учеб. пособие. – М.: УБК-Пресс, 1999. – 160 с.
- Земуків Б. Дендрологія. Доброягінськ: Навчальний посібник. – Львів: Камера, 2004. – 408 с.
- Кулик Г.П., Сарніца В.В. Мікроклональні розмноження рослин. теорія і практика. – К.: Наук. думка, 2003. – 270 с.

- Нестегров Н. С. Значеніе осин в русском лесоводстве. – 2-е изд. – М.: Типография М.Г. Волчанинова, 1894. – 77 с.
- Сукачев В. Н. Дендрология с основами лесной геоботаники. – 2-е изд. – Л.: Ред.-издательство, 1928. – 576 с.
- Циллерова // Дендрология и агротаксономия – 1965. – № 2. – С. 128–131.
- Циллерова А. В. Оздоровлення і вирощування осинових насаджень в Україні. – К.: НВЦ, 1995. – 115 с.
- Яблоков А. С. Воспитание и разведение здоровой осины. – М.: Голоссбумиздат, 1963. – 441 с.
- Сиволап Ю.М. Использование ПЛР-анализа в генетико-селекционных исследованиях. – К.: Аграрна наука, 1998. – 156 с.
- Rapid and simple methods for purification of nucleic acids / R. Boom, C.J.A. Sol, M.J. Smit. – C.R. / J. Clin. Microbiol. – 1990. – 28. – P. 499–503.
- Genetic divergence of scots pine (*Pinus sylvestris L.*) population in Serbia revealed by RAPD/AFLP. V. Isev; L. Rakonjac, M. Drstic, M. Kostadinovic, V. Babic and A. Nikolic // Arch. Biol. Sci., Belgrade. – 2011. – 63. – № 2. – P. 371–380.

АНОТАЦІЯ

Мельничук М.Д., Григорюк І.П., Оверченко В.В., Антіпов І.А., Білоус С.Ю., Гринчук К.В. ДНК-диференціація форм осини (*Populus tremula L.*) з поміжкою RAPD-маркерів // Віореограф і природоподібство – 2012. – 4, № 5–6. – С. 5–11.

Описані основні этапи та результати генетичного поліморфізму чотирьох форм осини з использованием RAPD-маркерів. Розроблена обстежувана універсальна RAPD-ПЛР-система для ДНК ідентифікації та диференціації генотипів осини.

The basic stages and results of the genetic polymorphism of four forms aspen (*Populus tremula L.*) using RAPD-markers// Ecological Resources and Nature Management. – 2012. – 4, № 5–6. – С. 5–11.

The stages of the main stages and results of the genetic polymorphism of four forms of aspen (*Populus tremula L.*) using RAPD markers are shown. In the result of the research the own universal RAPD-PLR test system for DNA identification and differentiation of genotypes of aspen, have been developed.

Мельничук, І.П. Григорюк, В.В. Оверченко, І.О. Антіпов, С.Ю. Білоус, К.В. Гринчук